

Ved

Bryllupsfesten

i Sækkjølbing

den 30te Maj 1898.

*Esther Rasmussen
Og Rasmussen*

Mel.: Langt højere Bjerge saa vide paa Ford.

~~~~~

Til Lykke vi ønske vor Brudgom og Brud,
som nys hinanden Troskab har lovet,
gid Lykke og Solskin Jer følge paa Vej
udover Livets knudrede Bane.
Naar Haab, Tro og Kjærlighed pryder Jert Skjold
I trøstlig kan styre i Ægteskabs Havn.

I To, som fra Ungdommen voksede op
i Hjem, der bærer Kjærligheds Stempel,
I vogte den Arv, I fra Fædrene fik,
og lever et Liv til fælles Glæde.
Lad Amor ej fortryde det Vink, han Eder gav,
husk paa, at han vogter paa Eder i Løn.

Lad klart det for Eder i Fremtiden staa,
I fælles om al Ting skal være,
husk, Solskin alene kun skinner for Faa,
I ogsaa Modgangstimer kan vente;
men støt kun hinanden i Ondt som i Godt,
saa bliver ej Livet for Eder saa strængt.

Og skulde der komme en Kurre paa Traad,
saa hjælpes I den rask at udrede;
tænk paa, at det hedder: Fra Gry og til Kvæld
skal Ufred bort fra Venners Hus forsvinde.
Ja Solen skal skinne, naar Dagen den gryr,
saa bliver i Hjemmet der Hygge og Fred.

Saa løst da Jert Bæger og raab et Hurra,
der listigt for Brudeparret klinger.
Gid Held Jer maa følge igjennem Livets Kamp,
saa glæde vi Jer finde kan ad Aare.
Et Leve for Estrid og Axel udbring
med Ønsket om Lykke i Fremtidens Dag.

